

karkerén hemû
welatan yekbin!

hejmar 1

Partiya Kurdistan

PKT(Y)

biji kurdistana
azadi!

1983

Organa Seksiyona Kurdistané a Partiya Komunist a Tırkiye (Yekiti)

ÇIKARKEN

Yaşasın Türkiye ve Kürdistan

Komünistlerinin Birliği

Kürdistan halkının yüzde sekseni çağımızın gerçekleri ile mukayese edilmeyecek bir gerilik, yoksulluk ve sefalet içinde yaşamaktadır. Onun bu yaşantısı Kürdistan'ın devrimci gelişimini engelleyen sistem ve güçlerin hakimiyetinin bir ürünüdür. Kürdistan bütün kaynakları ile üzerinde yaşayan insanların değil, Türkiye burjuvazisinin ve onun Kürdistan'daki işbirlikçilerinin yararına kullanılmaktadır. Yüzyıllar boyu süren bu durum bugün faşist diktatörlüğün zulmü ile birleşik halde devam ediyor.

Kürt halkı bu kadere teslim olmayacak, onu değiştirecektir. Kürdistan toplumu gelişimini gemleyen güçlerin yanı sıra, onu ileriye götürecektir güçlere de sahiptir. Kürdistan'ın geleceğini, tartışmasız, bu ilericiler belirleyecektir.

Kürdistan'ı bir yağma alanı gibi görüp talan edenler, bu demlerini sürdürmek için Kürdistan'ın özgürlük savaşçılarını, devrimci militanlarını yok etme çabasını elden bırakmadılar. Kürdistan, özgürlük ve demokrasinin değil, zulüm, baskı ve yasakların diyarı olageldi. Şüphesiz ki, Kürdistan baskı ve zulümün en şiddetlisini ve en yaygınını şimdi yaşıyor.

12 Eylül darbesiyle iş başına gelen askeri faşist diktatörlük Kürdistan'ın yurtsever ve devrimci güçlerine karşı şiddetli bir kıyım hareketine girişti. Bunun sonucunda bir çok yurtsever, devrimci kardeşimiz hayatını yitirir, bir çoğu zindanlara düşerken, yurtsever ve devrimci örgütler ciddi hasarlarla karşılaştılar. Daha da önemlisi, baskı ve zulüm altında çile çeken Kürdistan halkı ile devrimci ve yurtsever örgütlerin bağları ciddi şekilde zayıfladı veya koptu. Şu anda Kürdistan özgürlük mücadelesinin başta gelen sorunu, devrimci ve yurtsever örgütlerin toparlanmaları, yeniden örgütlenmeleri, halk kitleleri ile bağlarını yeniden, daha sağlam bir şekilde kurmalarıdır.

Kürdistan halkı baskı ve zulüm açısından Türkiye halkı ile kader ortaklığı içindedir. Keza her iki ülkenin devrimci hareketleri de kader birliğine sahiptirler. Tek başına bu gerçek bile, her iki halkın zulüm ve baskıya karşı mücadelede ortak çabasını zorunlu kılar. Türkiye ve

- DEVAMI sf.5'te -

TKP(B) belgelerinde ulusal sorun:

Programdan:

"Yarım yüzyıllı aşkın bir süre önce, o sırada bir yarı sömürge olan Türkiye'de ulusal kurtuluş savaşının başarıya ulaşması ile saltanat yıkıldı. Türk ulusu ulusal bağımsızlığını kazandı ve kendi ulusal devletin kurdu. Fakat egemenliği ele geçiren Türk burjuvazisi, kendisiyle birlikte ulusal kurtuluş savaşına kendi ulusal talepleriyle katılmış olan Kürt ulusuna kendi devletini kurma hakkını tanımayarak Osmanlı Kürdistanı'nın bir bölümünü sömürgeci boyunduruk altında tutmaya devam etti."

(TKP(B) Programı, sf.9)

"Türkiye Kürdistanı bir sömürgeci. Sömürgeci tekellerci burjuvazi Türkiye Kürdistanı'nın doğal zenginliklerini talan etmekte, gerici burjuva ve feodal müttefikleri ile birlikte Kürt emekçilerini katmerli bir sömürü altında tutmaktadır. Sömürgeci Türk devleti Kürt ulusunu yol, su, elektrik, sağlık kurumları, konut yapımı vb. sosyal hizmetlerden yoksun bırakmaktadır. Dilini, kültürünü yasakladığı, varlığını bile inkâr ettiği Kürt ulusuna karşı, tekellerci iktidar, bir jenosit ve asimilasyon politikası izlemekte, her Kürt ulusal direnişini tutuklamalar, toplu işkenceler ve katliamlarla amansızca bastırmaya çalışmaktadır. TKP(B) Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını savunur; Kürt ulusal demokratik hareketini destekler; onun

- DEVAMI sf.6'da -

Kürdistan

Ulusal Demokratik Devrim

Platformu

I

Çağımızın başında Osmanlı İmparatorluğu içinde çok yönlü ulusal mücadeleler olmaktadır. Balkan halklarının ulusal kurtuluş mücadelelerini, Araplar, Kürtler ve başta Ermeniler olmak üzere, Anadolu'da yaşayan gayri-müslim halkların ulusal hareketleri ta kip ediyordu. Diğer yandan, Osmanlı İmparatorluğunun kendisi bir yarı sömürge durumuna düşmüştü ve Türk halkının bu yarı sömürge durumuna karşı anti-emperyalist ulusal kurtuluş mücadelesi sürmekteydi. Türkiye'de yeşeren ulusal hareket, bir taraftan emperyalizm karşı bir ulusal kurtuluş savaşı şeklinde gelişirken, diğer taraftan, Osmanlı İmparatorluğu'nun harabeleri üzerinde mümkün olan en fazla sömürge toprağını egemenliği altında tutma çabası olarak geçiyordu. Sonuçta Türkiye siyasi bağımsızlığına kavuşurken, Batı Ermenistan ve belli Arap toprakları ile Kürdistan'ın büyük bir parçası Türkiye devletinin egemenliği altında kaldı. Türkiye burjuvazisi, gelişen ulusal kurtuluş mücadelelerini bastırarak Türkiye Kürdistan'ında sömürgeci egemenliğini pekiştirdi.

Kürdistan'ın geriliğinin en baş sebebi, üzerindeki sömürge boyunduruğudur. Türk burjuvazisi, Kürdistan'ın ekonomik ve toplumsal gelişimini engellemiş, Kürdistan'ın en geri, köhne güçleri ile ittifak kurarak yer altı ve yer üstü kaynaklarına el koymuş, Kürdistan toplumunu gerilik içinde tutmaya çabalamıştır. Kürdistan toplumsal ilerleme güçlerinin gündemindeki acil görev, sömürge boyunduruğunun sökülüp atılması, Kürdistan'ın özgür gelişimi için gerekli şartların sağlanmasıdır. Bu, ulusal demokratik devrimle mümkündür.

Türkiye burjuvazisi Kürdistan'da kendine bağlı bir kapitalist gelişme gerçekleştirmişdir. Bugün Türkiye Kürdistan'ında kapitalist ilişkiler egemendir. Ne var ki bu durum Kürdistan'ın toplumsal ilerleme meselesini çözmemiştir. ve çözemeyecektir. Çünkü kapitalist gelişme, özgür bir ortamda değil, sömürgeci ilişkiler içinde ve Kürdistan'ın en

geri güçlerini kapitalist renge boyamak şeklinde olmaktadır. Fakat şunu da belirtmek gerekir ki, kapitalist ilişkilerin gelişmesi, ulusal ve toplumsal hareketin gelişmesini hızlandırmakta, bu harekete yeni güçler katmakta, sosyal muhtevasını zenginleştirmektedir. Türk burjuvazisi şöylesi bir açmazla karşı karşıyadır: bir taraftan Kürdistan'da kapitalist ilişkileri geliştirmek zorunda kalmakta, ama diğer taraftan gelişen kapitalist ilişkiler Türkiye burjuvazisinin Kürdistan'daki sömürge egemenliğinin yıkılması için gerekli güçleri ve şartları yaratmaktadır.

Kürdistan devriminin baş düşmanları sömürgeci Türkiye burjuvazisi ve onunla işbirliği içindeki feodal ve kapitalist Kürt egemenleridir. Sömürgeci egemenlikle Kürt feodal ve kapitalistlerinin egemenliği birbirine kenetlenmiş olgulardır. Bu yüzden bu iki kesimin egemenliğinin yıkılması birbirinden kopmaz hedefleri oluşturur, bütünsel bir mücadeleyi gerektirir. Böylece ulusal demokratik devrim sömürgeci egemenlikle birlikte Kürdistan'ın köhne güçlerini de tarihin çöplüğüne atmış olacaktır. Ulusal demokratik devrimin iki ana meselesinden biri Kürdistan'ın özgürlüğünün sağlanması ise, diğeri, toprak meselesinin çözümüdür. Feodal ağa ve büyük kapitalistlerin elinden alınan topraklar köylülere devredilecektir.

Prekapitalist ilişkiler, Kürdistan'da Türkiye'de olduğundan daha yaygın ve yoğundur. Kürdistan'ın burjuva devrimi konağını yaşamamış olması, sömürgeci diktatörlüğün feodal ağa ve aşiret reisleri ile işbirliği yapması, bugünün kapitalistlerinin dünün feodalleri olması, prekapitalist ilişkilerin ciddi oranda muhafazasını getirmiştir. Ekonomide de kendini gösteren bu durum sosyal yapıda daha belirgin bir niteliğe sahiptir. Prekapitalist ilişkilerin tasfiyesi ulusal demokratik devrimin önemli görevlerinden biridir. Bu, devrimin anti-feodal yanını oluşturur.

Emperyalizm hem Türkiye'nin özgürce ge-

lişip kalkınmasının hem de Kürt ulusal sorununun çözüme kavuşmasının en önemli engellerinden birini oluşturmaktadır. Sömürgeci burjuvazi Kürdistan'ı emperyalizmle işbirliği halinde soyup talan etmektedir. Kürdistan toprakları sömürgeci burjuvazi tarafından emperyalizmin askeri hizmetine sokulmuştur. Böylece, Türkiye Kürdistan'ındaki ve Kürdistan'ın diğer parçalarındaki ulusal kurtuluş mücadelesine karşı olduğu gibi, sosyalist ülkelere ve bölgedeki anti-emperyalist devrimci güçlere yönelik bir saldırı üssü haline getirilmiştir. Bu sebeplerden dolayı Kürt ulusunun özgürlük mücadelesi sadece Türkiye burjuvazisine karşı değil aynı zamanda emperyalizme karşı bir mücadele olmak zorundadır. Emperyalizme karşı mücadele olmadan ulusal özgürlüğün kazanılması mümkün değildir. Çünkü anti-emperyalist mücadele olmadığı takdirde, kovulan Türkiye burjuvazisinin yerini emperyalist ülkelerin burjuvazisinin almasından öteye gidilemeyecektir. Sonuç olarak, Kürdistan ulusal demokratik devrimi aynı zamanda anti-emperyalist bir devrimdir.

II

Kürdistan devriminin acil görevi sömürge boyunduruğunun ve yerli gerici güçlerin egemenliğinin kaldırılmasıdır. Ama devrim burada kalamaz. Kalırsa, yeni tür bir gericiğin Kürdistan'da yerleşmesi kaçınılmazdır. Kürdistan halkının gerçek kurtuluşu sosyalist bir düzenin kurulması ile mümkündür. Bu ise ulusal demokratik devrimi sosyalist devrimin takip etmesini zorunlu kılar. Kürdistan devrimi, üzerinde ulusal demokratik devrim ve sosyalist devrim konaklarının yer aldığı kesintisiz bir süreci oluşturur.

III

Kürdistan devriminin öncü gücü proletaryadır. Proletaryanın en temel ve güçlü müttefiki Kürdistan köylülüğüdür. Ulusal demokratik devrimde, büyük toprak sahipleri dışında kalan Kürdistan köylülüğünün ezici çoğunluğunun çıkarları vardır. Şüphesiz ki, Kürdistan proletaryasının, işçi-köylü ittifakında en yakın dostu, en başta yoksul köylülüktür. Proletarya yoksul köylülükle ittifakı vasıtasıyla köylülüğün geniş kitlesini kendi nihai hedeflerine de ikna edecek, bu doğrultuda peşinden sürükleyecektir.

Çeşitli sınıf ve tabakaların siyasi temsilcisi ve eylemcisi rolünde ortaya çıkan aydınların ve gençliğin Kürdistan devriminde önemli bir yeri vardır. Ulusal demokratik ve sosyalist bilincin halk kitlelerine taşınmasına ek olarak aydınlar ve gençlik devrimde pratik olarak önemli işler üstlenebilecek bir kitleyi oluşturuyor. Kürdistan devrimi işçi, köylü, aydın ve gençlik devrimi olacak

tır. Kürdistan proletaryası, sıkı bir ittifak politikası güderek Kürdistan aydınlarının ve gençliğinin bilgi ve dinamizmini ulusal demokratik devrimin gerçekleşmesi ve onun sosyalist devrim ile tamamlanması yolunda kullanacaktır.

Şehir ve kasabalardaki geniş bir küçük burjuva tabakanın çıkarı ulusal demokratik devrimden yanadır. Gerici eğilimlerin yer bulabilmesi yanında ulusal demokratik eğilimlerin bu tabaka içinde gelişmesi ve yaygınlaşması mümkündür. Proletarya bu kesimi ulusal demokratik devrim saflarına kazanma politikası takip edecektir.

Ulusal burjuvazi, cılız varlığına ve karsarsız tutumuna rağmen Kürdistan ulusal devriminin ittifak güçlerinden biridir. Ulusal burjuvazi devrim içinde nicel varlığından öteye bir güce sahiptir. Çünkü köylülük ve şehir küçük burjuvazisi ulusal burjuva fikirlerin tutunması ve yaygınlaşması için uygun bir zemin oluştururlar. Bunun sonucu olarak köy ve şehirlerden beslenen birçok küçük burjuva örgüt ve kişi siyasi olarak ulusal burjuvazinin konumuna sahiptirler.

Kürdistan proletaryası ulusal demokratik devrimdeki ittifak güçlerini ulusal demokratik bir cepheye birleştirecek, öncü ve yönlendirici güç konumunda kendisi olmak üzere bu cephenin ulusal demokratik iktidarını gerçekleştirecektir.

IV

Kürdistan'da sömürge egemenliğinin sürdürülmesi Türkiye toplumunun ilerlemesi önünde de bir engeldir. Kürt ulusu ve azınlık halklar üzerindeki baskı ve sınırlamalar kaldırılmadan Türkiye'de demokrasinin kazanılması mümkün değildir. Bu yüzden başta komünistler olmak üzere Türkiye'de gerçek bir demokrasi için mücadele eden siyasi güçler ve emekçiler, ulusal hakları için mücadele eden Kürdistan halkını desteklemek durumundalar. Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını savunmayan, bunda kusur eden solcular, işçi ve köylülerin gerçek temsilcileri değil, Türkiye burjuvazisinin "sol"cu yarıdımıcılarıdır.

Kürdistan halkının düşmanı Türkiye işçi ve emekçileri değil, Türkiye burjuvazisi ve onunla işbirliği içindeki Kürdistan egemenleridir. Kürdistan halkı, Türkiye işçi ve köylülerinin şahsında yakın bir müttefike sahiptir. İşçileri ve köylüleri ile burjuvazi arasında ayırım yapmadan, bir bütün olarak, Türkiye insanını düşman gösterecek eğilim, Türkiye burjuvazisinin oyuncağı olmaktan öteye gidemeyecek gerici bir eğilimdir.

DEVİRİM PLATFORMU

- sf.3'ten DEVAM -

V

Türkiye demokratik halk devrimi ile Kürdistan ulusal demokratik devrimi, aralarındaki farklılığa rağmen, güçlerinin karakteri ve yakın ilişkisinden ve aynı düşmana sahip olmalarından dolayı bir devrim sürecinde birleştirilebilirler. Bu, her iki devrimin başarısı için en gerçekçi ve en etkili yoldur. Buna rağmen belli tarihsel şartlarda ayrı bir kurtuluş savaşı dayatılabilir. Kürdistan komünistleri bu savaşa aktif olarak katılacaklardır.

Kürdistan ulusal demokratik devrim güçleri ile Türkiye demokratik halk devrimi güçleri, ortak devrim sürecinin bir gereği olarak birleşik bir cephe oluştururlar. Bu cephenin bel kemiğini Türkiye ve Kürdistan proletaryasının birliği oluşturur.

Türkiye ve Kürdistan proletaryasının birliği iki ülkenin devrimi için de herşeyden önce gelir. Burjuvazinin altedilmesi kadar, sosyalizme varmanın da başlıca garantisi Türkiye ve Kürdistan Proletaryasının birliğinin en ileri şekli, her iki ulustan komünistlerin, sınıf bilinçli işçilerin aynı parti safalarında birleşmesidir. Türkiye ve Kürdistan proletaryasının devrimci yöneticisi ve öncü kolu her iki ülkenin komünist güçlerini birleştiren birleşik komünist partisidir.

VI

Kürdistan komünistleri, sömürgeci egemenliğin yıkılması ve Kürdistan'ın özgürlüğünü kazanmasından sonra demokratik Kürdistan'la demokratik Türkiye'nin birliğinden yana dırlar. Her iki halkın çıkarına olan ve tarihin ilerici doğrultusu budur. Türkiye ve Kürdistan toplumlarının birliğinin önündeki başlıca engel Türkiye burjuvazisinin Kürdistan üzerindeki sömürgeci egemenliğidir. Biz bu sömürgeci egemenliği kaldırmak ve Kürdistan'ın özgür olması, Kürt ulusunun ulusal egemenliğini kendi eline alması için savaşıyoruz. Ama bu, Türkiye ve Kürdistan halklarının birliğine karşı olduğumuzdan değil, en etkili ve sağlam birliği savunduğumuz içindir. çünkü sağlam ve kalıcı birlik her iki halktan birinin diğeri karşısında ve üzerinde herhangi bir sınırlama ve imtiyaza sahip olmadığı, her iki halkın kendi egemenliğini kendi elinde tuttuğu şartlarda, zora ve baskıya değil serbest rızaya dayalı olarak gerçekleşebilir. Sömürgeci Türkiye'ye karşı özgürlük için mücadele, demokratik Türkiye ile birlik; Kürdistan proletaryasının sloganı bu olmalıdır.

Demokratik Türkiye ile demokratik Kürdistan'ın birliğinin en uygun şekli ikisinin aynı merkezi devlet içinde federatif birliğidir.

1900'lerin başında, 1920 ve 1930'larda ayrı devlet olarak bağımsız Kürdistan doğru bir hedefti. Çünkü Kürdistan'ın özgürlüğünün başka bir şekli yoktu. Padişahlık ve burjuva Türkiye ile özgür, demokratik bir birlik mümkün değildi; demokratik bir birliği yaratacak ve koruyacak güçler her iki tarafta da henüz oluşma halindeydi. Ancak bugün Türkiye ve Kürdistan'daki sınıfsal ve siyasal güçler mevzilenmesi her iki ülkenin demokratik birliğini mümkün kılmakla kalmakta, en gerçekçi hedef haline getirmektedir.

Birleşik Kürdistan -Kürdistan'ın dört parçasının devlet birliği- belli tarihi şartlarda uygun çözüm olabileceği halde, bugünkü şartlarda gerçekçi hedef değildir. Ne var ki, Kürdistan komünistleri, dört parçadaki halkımızın ulusal demokratik dayanışması için mücadele edecekler ve birleşik Kürdistan hedefi ilerici bir çözüm olarak gündeme geldiğinde bunu destekleyeceklerdir. Demokratik Türkiye ile federatif birlik, bundan sonra da birleşik Kürdistan hedefini ortadan kaldırmaz, aksine, ilerletici olduğu takdirde, ona açık en uygun şekli oluşturur.

VII

Kürdistan ulusal demokratik devrimi Kürt ulusunun özgürlüğünü sağlamakla kalma- yacak, Kürdistan'da yaşayan Ermeni, Süryani Arap ve diğer azınlık halklara da bugün yasa- sak olan ulusal haklarını tanıyacak, üzer- lerindeki baskı ve horlamayı kaldıracak; bunların haklarını sınırlama ve üzerindeki baskıyı sürdürme eğilimini Kürt burjuvazi- sinin gerici bir eğilimi olarak mahkûm ve reddedecektir.

Din ve mezhep ayrımcılığı (müslüman- hı- ristiyani; alevi-sünni; yezidi vd.) bir ya- nıyla gericiliği ayakta tutmaya yönelik bir araç olmakta, Kürt ulusu içinde de ulusal birliği parçalayıcı bir rol görmektedir. U- lusal demokratik devrim sömürgecilerin ve Kürdistan'daki egemen güçlerin dayanağı du- rumundaki şıhlık, dedelik vb. dini kurumları tasfiye ederken dini baskı ve ayrımcılığa son verecektir.

VIII

Şu anda Türkiye ve Kürdistan'da süren faşist diktatörlük her iki halkın da düşma- nıdır. Faşist diktatörlüğün yıkılması Türki-

çıkarken...

- sf.1'den DEVAM -

Kürdistan devrimci hareketleri ortak çaba ile bugünkü durumu aşacaklardır.

***

12 Eylül yenilgisi Türkiye ve Kürdistan devrimci günahlarını(eksik, hata ve zaaf-larını) en somut biçimiyle açığa çıkardı. Yenilgi, eskisi gibi devam edilemeyeceğinin en açık kanıtı oldu. Eski yapı tam anlamıyla biçare kaldı.

Eski yapının en ciddi zaaf-larından biri Türkiye ve Kürdistan proleteryanının siyasi birliğinin(komünist birliğinin) gerektiği şekliyle sağlanamayışıdır. Bu başlı başına bir sebep değil, belli sebeplerin sonucu olsa da Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketinin karşılaştığı, altından kalkamadığı, yüzüne gözüne bulaştırdığı bir çok sorunun sebebi haline gelmiştir.

Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketinin yeniden inşası, kimsenin reddetme cesareti göstermediği bir zorunluluktur. Bu zorunluluk, yapıyı içten içe kemiren tüm kurtlar(her türlü oportünizm) yok edilerek, eski yapının olumlu yanlarını -sadece bunları- alıp, ideolojik, politik ve örgütsel olarak sağlam bir zemin üzerinde inşa edilerek yerine getirilmelidir. Aksi halde farklı bir süreçte ve farklı biçimde ama benzer sonuçlarla karşılaşmaktan kendimizi kurtaramayız.

O halde yeni yapının sahip olması gereken vazgeçilmez unsurlardan biri Türkiye ve Kürdistan proleteryanının komünist birliğidir.

Türkiye ve Kürdistan proleteryanının komünist birliği-

nin sağlanamayışının iki belli başlı nedeni sosyal-şovenizm ve Kürt milliyetçiliğidir. Milli meseledeki oportünizmin belli başlı bu iki hali reddedilerek, ancak bu takdirde, Türkiye ve Kürdistan proleteryanının komünist birliği sağlanabilir.

Bir kez, Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketinde ezen ve ezilen ulus milliyetçiliği ile iyice kaşarlanmış eğilim ve kişiler var. Teslim edelim ki böyleleri her zaman kençilerine taraftar bulabileceklerdir. Çünkü her iki milliyetçiliğin de güçlü bir toplumsal ve siyasal zemini vardır. Ezen ve ezilen ulus milliyetçiliği ile kaşarlanmış grup ve kişileri, bunlara karşı ideolojik mücadeleyi elden bırakmadan, kendi başlarına bırakalım.

Diğer taraftan, deneyler gösteriyor ki, ulusal sorun, ciddi olduğu kadar hassas bir ideolojik-politik sorundur. Ezen ve ezilen ulus milliyetçiliği, farklı dönemlerde ve farklı biçimlerde, devrimci hareketin şu veya bu kesiminde sapma unsuru olabilmektedir. Komünist partilerin bir çoğunun dahi milli meselede zaman zaman hatalara düşmekten kendilerini kurtaramadıkları bilinen bir gerçektir. Marksizm-Leninizmle sözle sahip çıkmak insanı milliyetçilikten kurtarmaya yetmiyor. Marksizm-Leninizm etiketi altında milli meselelerin yok derecesine indirgenmesine, yani meseleye egemen burjuvazi gibi yaklaşıldığına, veya Marksizm-Leninizm adına ezen ulus milliyetçiliği yapıldığına bolca şahit oluyoruz. O halde her iki tür milliyetçilikten arınmış Marksist-Leninist enternasyonalist düşüncenin harekete egemen kılınması ciddi ve gayretli bir müca-

dele ile mümkündür. Türkiye ve Kürdistan komünistlerinin birleşik bir partide sarsılmaz birliği bu mücadeleyle sağlanabilir. **Rastiya Kürdistan**, bu inançla, Kürdistan ulusal devrimci hareketi içinde Marksizm-Leninizm düşüncesinin ve milli meselede doğruca uygulanmasının kararlı savunucusu olacaktır.

Belirtmeye gerek yok ki, Türkiye ve Kürdistan komünistlerinin birliği meselesinin tarafları her iki ülkenin komünistleridir. Yoksa Kürdistan'da komünist olmayan yurtsever kişiler vardır ve bunların kendi örgütlerine sahip olmaları doğaldır. Biz komünist olmayan burjuva veya küçük burjuva yurtseverlerinin ulusal demokratik örgütlenmesinden kaygı duymuyoruz, aksine, böylesi örgütlerle Kürdistan'ın özgürlüğü için mücadelede ittifak kurarız.

***

* **Rastiya Kürdistan** Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketinin zaten zengin olan grup ve gazete ortamına yeni bir çeşni olarak katılmıyor. Rastiya Kürdistan, TKP(B)'nin Türkiye Kürdistan'ına yönelik faaliyetlerinin bir parçası, TKP(B) Kürdistan Seksiyonu'nun yayın organı olarak çıkıyor.

* **Rastiya Kürdistan** periyod ve kapsamı ile, ilk başta ihtiyaca yeterli bir yayın organı olmayacaktır. Bir-iki ayı kapsayan periyodlarla yayınına başlayacak olan gazete, ağırlıklı olarak, temel ideolojik politik meseleler üzerinde duracak, giderek, dışından gelebilecek çabalara da açık olarak, daha mükemmel bir yayın olmaya çalışacaktır.

* **Rastiya Kürdistan**, Kürtçenin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması çabasını destekliyor. Gazete, giderek artan oranda sayfalarında Kürtçe yazılara yer verecektir.

TKP(B) belgelerinde ulusal sorun

- sf.1'den DEVAM -

Türkiye demokratik halk hareketi ile ittifaklarını sağlamaya çalışır.

TKP(B), aynı zamanda, tekellerin iktidarını yoğun bir baskı altına aldığı ulusal ve dini azınlıkların hakları uğruna verdikleri mücadeleye aktif olarak katılır.

(TKP(B) Programı, sf.16-17)

...Birleşik halk cephesi tekellerin egemenliğine karşı savaştan tüm halk güçlerinin ve Kürt ulusal demokratik güçlerinin ortak cephesidir.

(TKP(B) Programı, sf.18-19)

Konferans Kararlarından:

KÜRT ULUSAL SORUNU

Partimiz kurulduğundan bu yana Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını Leninist bir ilke olarak savunmuş ve savunmuştur. Ne var ki, gerek Türkiye komünist hareketindeki geçmişten gelen şoven etkilerin üzerimizdeki izleri, gerekse kendi hareketimiz içindeki ezen ulus milliyetçiliğinin etkileri, Partimizin Kürt ulusal sorunu ile ilgili görevlerinin uzun süre ciddi olarak ele alınmasını engellemiştir.

Partimiz, birinci TSİP Programında yer alan Kürt ulusunun varlığını bile reddeden ifadeleri, tarihimizin kara bir lekesi olarak kabul eder.

Partimiz bugüne dek, ezen ulus proletaryası içinde şoven şartlanmayı kırmak için yatarlı mücadele yürütmemiş, Kürt ulusunun ayrılma hakkının propagandasında yetersiz kalmıştır. Aynı zamanda Partimiz, Kürt ulusal sorununun teorik problemlerini çözme konusunda da büyük bir gecikme göstermiştir. Ulusal sorun karşısında ilgisiz kalarak ve sorunu daha ziyade komünist ve devrimci demokrat Kürt siyasi gruplarına bırakarak Kürdistan proletaryasının ve Kürt ulusal demokratik güçlerinin mücadelesinin gelişiminde kendine düşen görevleri yerine getirmemiştir.

Konferansımız, Partimizin Kürdistan sorunu ile ilgili olarak 1.Kongreye sunulan Merkez Komitesi Raporunda yer alan tespitleri onaylar.

* Kürdistan, bugün dört ayrı parçaya bölünmüş durumdadır. Partimiz Türkiye Kürdis-

tan'ını Osmanlı imparatorluğundan devralmış bir sömürge olarak değerlendirir.

* Partimiz, sömürge bir ülke olan Türkiye Kürdistan'ında, hem sömürge olgusunun varlığı, hem de sosyo-ekonomik yapının özgülükleri gereği Ulusal Demokratik Devrim öngörür.

* Partimiz TKP(B), Türkiye Kürdistan'ında ulusal demokratik güçlerin oluşturacağı ulusal demokratik cephenin Türkiye demokratik halk güçleri ile Birleşik Halk Cephesinde birleştirilmesini ve ortak mücadele yürütülmesini öngörür.

* Partimiz, ortak mücadele ve birleşik bir devrim süreci öngörmekle birlikte, gelişebilecek ayrı bir ulusal kurtuluş savaşını da bütün gücüyle destekler.

* Ortak tarihsel, ekonomik, siyasi ve sosyal faktörler, Türkiye işçi sınıfı ile Kürdistan işçi sınıfının ortak mücadele vermelerinin şartlarını ortaya çıkarmaktadır. Ayrıca partimiz ortak mücadelenin Türk ve Kürt halklarının çıkarlarına uygun olduğuna inanır. Bu gerçekten hareket eden TKP(B), her iki ulustan komünistlerin tek bir komünist partisi içinde örgütlenmesinin doğru olduğuna inanır. Türk ve Kürt komünistlerini bağrında toplayan TKP(B) her iki ulusa mensup proleterlerin öncü komünist partisidir.

* Bu tespitten hareketle konferansımız, Kürdistan'a yönelik özerk örgütlenmenin gerçekleştirilmesi amacıyla bir Seksiyon kurulmasını karar altına alır. TKP(B) Kürdistan Seksiyonu'nun Kürdistan Ulusal Demokratik Devrim programı ve tüzüğü hazırlanması için MK'ya yetki verir. Ayrıca Seksiyon oluşturulduğu zaman Parti tüzüğünde gerekli düzenlemenin yapılması için de MK'ya görev ve yetki verir.

ULUSAL AZINLIKLAR

Partimiz, zorla asimile edilmeye çalışılan Arap, Çerkez, Ermeni, Rum ve diğer ulusal azınlıklar üzerindeki baskıya karşı çıkar. Irkçılığın ürünü zora dayalı asimilasyon, halklar arasındaki kardeşliği zayıflatır. Bu nedenle Partimiz ulusal azınlıkların faşizme ve ırkçılığa karşı mücadelelerini destekler. Ulusal azınlıkların örgütlenmelerinin daha da demokratikleştirilmesi ve ulusal azınlıkların mücadelesinin demokratik halk iktidarı için mücadeleye tabi kılınması için çalışır.

TKP(B) 1. Konferansı, ulusal azınlıklar sorunu ile ilgili görevleri yerine getirmek için merkezi düzeyde bir parti örgütlenmesinin oluşturulmasını karar altına alır.

DİN, MEZHEP VE DİNİ AZINLIKLAR SORUNU

Tabiat üstü güçlere inanmanın, son tahlilde egemen sınıfların çıkarlarına hizmet edeceğinin bilinciyle TKP(B), diyalektik materyalizmi rehber edinerek kitlelerin uyutulmasına karşı aktif bir ideolojik mücadele verirken, dünya görüşlerindeki bu farklılığa rağmen inananlarla faşizme, emperyalizme ve tekellere karşı birlikte mücadele olanaklarının varlığını da göz önünde bulundurur.

Partimiz, islami hareketin, Libya ve İran örneklerinde de görüldüğü gibi aktif bir anti-emperyalist güç oluşturabileceğine ve bu nedenle de tekellere, faşizme, ırkçılığa ve emperyalizme karşı mücadelede yerinin olduğuna inanır.

Ülkemizde özellikle anti-faşist mücadelede aleviliğin önemli bir yeri vardır. Osmanlı imparatorluğu'ndan bu yana merkezi otoriteye karşı isyancı bir geleneğe sahip olan alevi halk hareketi, gerici baskılara karşı sürekli tepki göstermiştir. Günümüzde faşist hareketin alevi-sünni ayrımı yaratıp sünniler arasında kitle tabanını geliştirme doğrultusunda alevi halka yönelik şiddetli saldırısı alevi halk kesimlerini kitlesel bir biçimde anti-faşist mücadele vermeye yöneltmektedir. Partimiz, alevi halkımızın faşizme karşı mücadelesini destekler ve emekçi halk güçlerini birbirine düşürmeyi amaçlayan alevi-sünni kışkırtmacılığına karşı mücadele eder.

Partimiz, Türkil 'de yaşamakta olan müslüman olmayan azınlıklar üzerindeki baskılara da karşı çıkar.

Türkiye'deki islamcı eğilimlere bakılırken, MSP içinde yerli ve yabancı tekellerin güçlü bir etkiye sahip oldukları unutulmamalıdır. Partimiz, taşra burjuvazisi ve esnafın bir kısmıyla tekelci burjuvazinin görüşlerinin bir karmaşasını ifade eden MSP'nin ideolojik yapısındaki derin anti-komünist şartlanmaların büyüklüğünü bilir. Ancak bütün bunların yanısıra, faşist hareketle arasındaki çelişkileri de dikkate alır.

(TKP(B) Konferans Kararları, sf.18,19,20)

"KÜLTÜR VE SANAT ÜZERİNE" kararından:

Partimiz, burjuvazinin Kürt ulusu ve ulusal azınlıkların kültür ve sanatlarını türkleştirme ve asimilasyon politikasıyla yoketme çalışmasına şiddetle karşı çıkar ve bu uğurda mücadele etmeyi görev bilir. Özellikle uluslararası sanat gösterilerinde Kürt sanatını Türk sanatı olarak sunan sosyal şoven milliyetçi eğilimlere karşı Kürt ulusunun sanatının ulusal ve uluslararası platformlarda kendi adıyla sunulmasını savunur.

TKP(B) halkların kültür ve sanat miraslarını insanlığın kültür hazinesinin bir par-

çası olarak değerlendirir ve bunların enternasyonal özlerinin ön plana çıkartılması için çalışır.

(TKP(B) Konferans Kararları, sf.25)

Devrim Platformu

- sf.4'ten DEVAM -

ye ve Kürdistan devrimlerinin ortak ve birinci Aadamını oluşturuyor. Türkiye ve Kürdistan'daki anti-faşist güçleri birleştiren anti-faşist birleşik cephe günün acil görevidir.

Kürdistan ulusal demokratik güçleri Türkiye'de olacak her demokratik gelişmeyi desteklemek görevi ile yükümlüdürler. Çünkü demokratik Türkiye ve özgür Kürdistan birbiriyle sıkı ilişki içindeki hedeflerdir.

IX

Kürdistan devrimi barışçıl olmayacaktır. Devrim, şu ya da bu biçim altında yürütülecek silahlı mücadele ile başarıya ulaşabilecektir. Ancak bu yol, Kürdistan halkının tercihinden dolayı değil, sömürgeci Türkiye burjuvazisinin tutumundan dolayı kendini dayatmaktadır. Buna rağmen Kürt halkı kendi özgürlüğünü barışçıl yollardan kazanmak için gereken titizlik ve gayreti gösterecek, doğabilecek fırsatları değerlendirecektir. Çünkü halkları yakınlaştıran ve halkların çıkarına olan barışçıl yoldur.

X

Kürdistan proletaryası, dünya proletaryasının bir müfrezesi; mücadelesi, proletaryanın evrensel mücadelesinin bir parçasıdır. Tarihi olarak, burjuvazinin çözmesi gerektiği halde çözemediği ulusal devrim davasını proletaryanın omuzlamak durumunda kalması, asla ve asla, onun kendi enternasyonalist düşünce ve davranış konumundan ayrılabilceği ve milliyetçi bir konumu benimseyebileceği anlamına gelmez. Kürdistan proletaryası enternasyonalizm için ve her türlü milliyetçiliğe karşı ideolojik mücadelesini ara vermeden sürdürecektir. Türkiye proletaryası ile kardeşçe birliği ve kaynaşması onun enternasyonalist ruhunun en açık göstergesi olmaya devam edecektir.

Kürdistan demokratik devrimi, dünyayı kapitalizmden sosyalizme götüren dünya devrim sürecinin kopmaz bir parçası, bir adımı olacaktır. Kürdistan proletaryası, dünya sosyalist sisteminin kazanımlarını, yeni ülkelerin sosyalist ülkeler ailesine dahil olmalarını, halkların ileriye yönelik tüm zaferlerini alkışlarken, kendi mücadelesini, dünya burjuvazisini topyekün ve nihai olarak yok etmeye yönelik evrensel mücadelenin bir parçası olarak yürür ve her aşamada ona tabii, onunla uyumlu kılmaya özen gösterir.

Kürdistan'lı bir grup devrimcinin

KOMÜNİSTLERİN BİRLİĞİ ÜZERİNE düşünceleri

DENGÊ KAWA'dan ayrılan ve TKP(B)'ye katılan yoldaşlarımızın çıkardığı "Kürdistanlı Bir Grup Devrimcinin Komünistlerin Birliği Üzerine Düşünceleri" başlıklı broşürü, yer darlığından ötürü, kısaltarak yayınlıyoruz.

Broşür Komünistlerin birliği sorununa girerek başlıyor:

"Günümüz koşullarında Türkiye ve Kürdistan devriminin can alıcı noktasını komünistlerin birliği oluşturmaktadır. Bu önemine rağmen Türkiye'de ve Kürdistan'da bu sorun üzerinde ciddi bir adım atılamamıştır. Fakat objektif koşulların zorlamasıyla bu olgu kendini dayatmış bulunmaktadır. Özellikle Türkiye ve Kürdistan'lı komünistlerin örgütsel birliğinin bu güne kadar hayata geçememesinin elbet maddi temelleri vardır. Bu iki ulusun devriminin kaderini belirleyecek kadar önemli olan komünistlerin birliği ve birliğin en ileri biçimi olan Kürdistanlı komünistler ile Türkiyeli komünistlerin birliğinin neden hayata geçemediğinin maddi temellerini kısaca Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketinin geçirmiş olduğu politik evrelerde görüyoruz."

Broşür Türkiye devrimci hareketinin geçmişteki sosyal-şöven ve Kemalist eğilimlerini eleştiriyor. TKP'nin Kürt isyanları karşısındaki tavırlarına ve bu tavırların Kürt halkı üzerinde yarattığı güvensizlik ortamına işaret ediyor. Daha sonra yakın dönemdeki gelişmeleri kısaca şöyle tespit ediyor:

"1970'lerden sonra devrimci potansiyelin hızla yükselmesi, özellikle aydınlar ve gençlik içerisinde doğan örgütlenmeler, Kemalizmin ve geçmişin sosyal şöven eğilimlerini aşamadılar. Bu dönemde Kürdistan'da tek etkili politik akım, geleneksel önderlik altındaki burjuva milliyetçiliğidir. Metropoldeki aydınlar sosyalizmden etkilenmelerine rağmen, kısa zamanda Türkiye devrimci hareketinden kopmak zorunda kaldılar. Hem sosyalizmden etkileniyorlardı hem Kürdistan halkının bağımsızlık eğiliminden. Türkiye devrimci hareketindeki Kemalizm onları kısa zamanda sosyalizm karışımı ve burjuva milliyetçi bağımsız örgütlenmelere zorladı. Türkiye devrimci hareketi uzun zaman ulusal soruna yaklaşımda yanlış eğilimlerini devam ettirdi. Kürdistan da küçük burjuva milliyetçiliği yükselirken hızlı kapitalistleşme proletaryayı güçlendirdi. Proletarya hızla kendi düşüncesini bütün politik eğilimlere kayıtsız şartsız dayattı. Artık hemen hiç bir eğilim proletaryadan bağımsız, onun düşüncesinden kopuk dayanamaz duruma geldi. Aynı durum Türkiye devrimci hareketi için de sözkonusudur.

"Türkiye devrimci hareketi de Kürdistan'da hızla yükselen ulusal mücadeleyi görmemezlikten gelemedi. Kürdistan gerçeği kendisini ka bul ettirerek bütün örgütlenmeleri zorladı.

"Yine Türkiye çapında yükselen sınıf mücadelesinin dayatması ile ulusal sorunda olduğu gibi diğer sorunlarda da sağ ve sol oportünizmin etkilerini hızla kırmaya başladı. Başta enternasyonalizm olmak üzere devlet, devrim, proletarya diktatörlüğü, iktidarın alınması gibi temel sorunlarda Marksizm-Leninizm etkili olmaya başladı.

"Sağ ve sol oportünizme, sosyal şövenizme karşı Marksizm-Leninizm temelinde örgütlenmeler doğdu. Bunu söylerken en başta TKP(B)'yi kastediyoruz.

"Artık günümüzde komünistlerin birliği hedefinde ve her iki ulusun komünistlerinin ortak örgütlenmesini programatik hedefleri ile ortaya koyan bir komünist partisi vardır. Buna rağmen sosyal şövenizme, sağ ve sol oportünizme karşı mücadele henüz sonuçlanmamıştır. Oportünizm bütün açmazlarına rağmen tüm olarak yenilmemiştir. Komünistlerin birliği her türlü oportünizme karşı ideolojik mücadele temelinde onların tasfiyesi ile mümkündür.

"Bunun yanında Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ında varolan bir çok örgütlenmede komünizm eğilimleri gittikçe güçlenmektedir. Komünist eğilimler bir çok oportünist yapıyı sarstığı gibi, bir kısım örgütleri de komünistlerin birliğine doğru örgütlü olarak olumlu bir eğilime zorlamaktadır.

"Yukarda da belirttiğimiz gibi köklü oportünist yapıların örgütsel ve ideolojik tasfi-

yesi zorunludur. Türkiye'de geçmişten gelen sosyal şövenizm etkisini güçlü bir biçimde sürdürmektedir. Kürdistan gerçeği tüm çıplaklığı ile ortadayken, Türkiye devrimine getireceği ivme kör gözlere bile batarken bunu görmemek, bütün iddialarına rağmen TKP, TİP, TSİP, Maocular vb. örgütlenmelerin devrim gibi bir niyetlerinin olmadığını en açık biçimde göstermektedir. Atık üstünden atlayamadıkları Kürdistan gerçeğini "otonomi", "özerklik" benzeri kavramlarla çarpıtarak sosyal şövenizmlerini gizlemeye çalışmaktadır - lar.

"Aynı biçimde sol sapma DY, DS, ACİL vb. gibileride bütün keskinliklerine rağmen devrim sorununda ciddi olmadıklarını ulusal sorun konusundaki oportünist yaklaşımları ile sürdürmektedirler. "Kendisi yarı-sömürge olan bir ülkenin sömürgesi olmaz", "Türkiye'de sömürgeciliğin koşulları yoktur" vb. eskimiş şeyleri tekrarlamaktadırlar.

"Her iki kategoride toplanan sağ ve sol oportünist eğilimler bu şövenist şartlanmaları devam ettirerek Kürt halkında varolan güvensizlik eğilimlerini güçlendirmektedirler. Oportünizm diğer konularda olduğu gibi her iki ulusun proletaryasının birliği önündeki en büyük engellerden birisi durumundadır."

Daha sonra Kürdistan'daki gelişmeleri ve politik örgütlenmeleri değerlendiriyor broşür. Bugün Kürdistan'da gelişen bilincin komünizm ve komünistlerin birliği doğrultusunda olduğunu tespit ediyor. Kürdistan'daki komünizan hareketlerdeki Türkiye proletaryası ile örgütlenme yönündeki güçlenen bilinci ve bunun karşısındaki yanlış eğilimleri eleştiriyor:

"Bugün en önemli görev her iki ulusun komünistlerinin birliğinin somutlandığı BİRLEŞİK KOMÜNİST PARTİSİ'ni yaratmaktır. Bizce hem dünyadaki hem Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ındaki nesnel koşullar komünist hareketin birliğini zorunlu kılmaktadır. Komünizm iddiasındaki bütün grupların içerisinde güçlü bir birlik eğilimi vardır. Bizler yaptığımız görüşmelerde bu eğilimleri somut olarak gördük. Yukarıda dediğimiz gibi nesnel koşullar da bu eğilimleri daha da güçlendirmektedir. Kürdistan'da var olan bütün örgütlenmeler gelişen bu eğilimlerden korkmamak, aksine komünist sorumluluklarının bir gereği olarak ilkeli ideolojik birlik için uygun koşulları yaratmalıdır. Bundan kazançlı çıkacak her iki ulusun emekçileridir. Korkacak olan ise yine her iki ulusun egemen güçleridir."

Bu belirlemelerden sonra kendi pratiklerini değerlendiriyorlar. TKP(B) ile karşılaşmalarını ve bu konudaki gözlemlerini anlatıyorlar:

"Türkiye genelinde devrimci mücadelenin bü-

yük bir hız kazandığı dönemlerde biz de Kürdistan devrimci hareketine sıradan bir yurtsever olarak katıldık ve mücadelemizi sürdürdük. 1975 sonlarında DDKO'dan ayrılan bir grup öğrencinin oluşturduğu KAWA hareketi içerisinde yer aldık. KAWA koyu bir milliyetçi ve Maoçu eğilimler taşıyordu. Bu eğilimlerinden dolayı Türkiye devrimci hareketinden tamamen kopuk "kendi gücüne güvenme" milliyetçi safsatadan kalkarak Kürdistan'ın bağımsızlığı sloganını atıyordu. Bizleri büyük ölçüde ilgilendiren "Kürdistan'ın bağımsızlığı" idi. KAWA'nın 1977'de ikiye bölünmesinden sonra DENGİ KAWA'dan yana tavır koyarak 1979 yılına kadar bu eğilimin saflarında yer aldık. Fakat bu zaman süreci içerisinde biz bir grup olarak örgüt içinde ideolojik bir saflaşmaya doğru gidiyorduk. Ayrılık ideolojik olarak ilk etapta örgütlenme, ilkesizlik, enternasyonalizm üzerinde yoğunlaştı. Uzun süreden beri içinde çalıştığımız hareketin Kürdistan devrimine ciddi hizmetlerde bulunduğunu sanıyorduk. Fakat son dönemlerde geçmişin muhasebesini yaptığımızda, gerçekten gözle görülebilecek ciddi hizmetlerde bulunmadığımız ortadaydı. Hatta bazı yerlerde devrimci mücadelenin önünde ayak bağı olmaktan başka bir şey yapmadığımızı gördük. Konumuz DENGİ KAWA eleştirisi olmadığı için bu konu üzerinde durmayacağız.

"Biz artık Kürdistan devrimine bu şekilde yararlı olamayacağımızı pratik deneylerle anladıktan sonra tavır koyup ayrıldık. Bu süreden sonra bağımsız çalışmalarımıza devam ettik. Bu arada Türkiye ve Kürdistan'daki örgütlerin ideolojik politik yapılarını kavradığımız kadarıyla Marksizm-Leninizm klavuzu ile araştırmaya başladık.

"Sömürgeci faşist diktatörlüğün iktidara gelmesiyle bir kısmımızın cezaevine, bir kısmımızın aranır duruma düşmesinden dolayı bağımsız çalışma ve araştırmalarımız sonuçlanmadı. Bir süre sonra çıktığımızda daha toparlanmadan tekrar aranır duruma düştük. Örgütsüz olduğumuzdan dolayı barınma olanaklarımız kalmadı. Filistin'e gitmeyi kararlaştırdık... Filistin'e yetişmeden TKP(B) örgütü ile karşılaştık. (...)

"Bu arada şunu belirtelim ki, bize çok ilginç gelen bir olay ile karşılaşmış olduk. Şöyle ki: Türkiye'deyken TKP(B)'yi sağ ve sosyal-faşist olarak değerlendiren örgütlerin tespitlerinden biz de etkilenmiştik. Filistin'e gelmeyi kararlaştırdığımızda da, Filistin cephelerinde siyonizme karşı savaşıacak olanlar arasında TKP(B)'yi değil, ancak DEV-SOL, TIKKO v.b. örgütleri bulacağımızı sanıyorduk. Fakat geldiğimizde bu durumla karşılaşmamış olmamız çok tuhafımıza gitmişti. Çünkü DEV-SOL, TIKKO v.b. örgütleri duymadık bile. İki tane kendi başına örgüt-

Komünistlerin Birliği...

- sf.9'dan DEVAM -

süz gelen DEV-SOL'cunun dışında bu örgütlerden hiç kimsenin olmadığını söyleyebiliriz.

"Biz muaskerde uzun süre TKP(B)'li arkadaşlar ile beraber kaldık ve beraber olduğumuz süre içinde de araştırmalarımıza hedef koyduğumuz örgütlerin çıkarmış oldukları program ve yayınlarını istedik. TKP(B)'li arkadaşlar istediğimiz bütün yayınları bize tedarik ettiler. Biz bu araştırmaların içindeyken diğer örgütlerin kadrolarıyla sık tartışıyorduk. (...) TKP(B)'li arkadaşlarla olan tartışmalarımız son derece olumlu, devrimci ahlak, devrimci disiplin içinde, karşılıklı saygı temelinde yürütülmekteydi. Örneğin sosyal-emperyalizm tezi üzerine olan tartışmalarımız uzun süre almasına rağmen çok olumlu ve samimi bir hava içinde geçti. Bunun yanında ulusal sorun, komünistlerin birliği, enternasyonalizm, devrim anlayışı gibi temel konular üzerindeki tartışmalarımız da daha önceki tartışmalardan farklı geçmedi. Ve sonunda görüş birliğine varmış olduk.

(...)

"Konumuzun başında da söylediğimiz gibi birlik önünde ayak bağı olan bazı durumlar vardır. Böylesi durumlara karşı tavrımız şu şekilde olmalıdır ve öyle de tavrı koyuyoruz: Bize göre, Türkiye'de yıllardan beri etkinliğini koruyan sosyal-şovenizm ve ondan etkilenen gruplar.buna tepki ve güvensizlikten doğan Kürdistan'da küçük burjuva milliyetçiliği vavır. Her iki duruma karşı komünistlerin tavrı takınması gerekir. Bu sadece Türk komünistlerinin ya da Kürt komünistlerinin görevi değil, Türkiye ve Kürdistan genelinde bütün komünistlerin görevidir. Bizce Kürdistan'lı komünistlerin bu duruma karşı takınması gereken tavrı şu olmalıdır: Kendi küçük burjuva düşüncelerinin arkasına sığınıp da "güvensizlik vardır" diyerek işin içinden sıyrılmak değil, tersine, her iki ulus proletaryasının öncü müfrezeleri olan komünistlerin bizzat bir araya gelip aynı çatı altında hem sosyal-şovenizme, hem de Kürt küçük burjuva milliyetçiliğine ve aynı zamanda Türkiye ve Kürdistan'da kendini göstermiş olan her türlü sapmalara karşı mücadele etmektir ve bu şekilde onları yok etmektir. Kaldı ki, her iki ulusun komünistlerinin bir araya gelmesi bile başlı başına birlik için büyük bir adım ve sözkonusu sapmalara karşı büyük bir darbedir. Türkiye'deki oportünist sapmaların dediği "Kürtler gelsin bize katılsın" ve Kürt örgütlerinde sözkonusu olan "Türk komünistleri her şeyi tamamlasın, bütün görevlerini yerine getiren güçlü bir komünist par-

tisi oluşsun da, biz gelir güçlerimizi birleştiririz anlayışları, biri sosyal-şöven, oportünist mantığına sığınırken, diğeri kendi bencil küçük burjuva örgütlenme yapısına sığınıp, komünistlerin birliğine karşı ciddi-yetsiz ve sorumsuzca davranmanın birer ifadesidir."

Maoculuk hakkında broşürde yer alan değerlendirmeler ve gözlemler ise TKP(B) 1. Konferansında alınan "Enver Hoca'cı siyasetler"le ilgili kararı doğrulaması bakımından özellikle ilgi çekicidir; komünist ve enternasyonalist ilkelerin militan bir ruhla savunulması halinde, Maoçuluğun etkisi altındaki anti-faşist niteliğe sahip kadroların, çok büyük şartlanmalar içinde olsalar da etkilenebileceğini ve önemli bir kısmının komünizme kazanılabileceğini göstermektedir. Bu gözlem ve değerlendirmelerin de bazı bölümlerin aktaralım:

"Maoçuluğun en kötü pratik sonucu, etkisi altına almış olduğu kadroların hareket mantığını direkt olarak şartlandırmasıdır. Yani idealist Maoçu mantığa şartlanan bir kişi, toplumsal olarak gelişmekte olan bir olaya, niyeti ne olursa olsun, bilimsellikten uzak, daha önceden kafa yapısında şekillenmiş olan dar idealist mantıkla bakmak durumunda kalıyor. Dolayısıyla kafa yapısı, hareket mantığı köklü bir değişime uğramadan, en sıradan bir olaya bile sağlıklı bakamaz. Bu durum bir zamanlar bizim için de geçerliydi. Bizim köklü bir mantık değişimi geçirmemiz, en somut ve objektif koşulların zorlamasıyla oldu. Bu objektif durumlardan biri olan Filistin meselesinin bizi nasıl etkilediğini kısaca, pratik deneylerle anlatmakta yarar görüyoruz.

"Filistin'de olup bitenleri yaşamamış olsaydık belki de Maoizm'de hala ısrarlı olurduk, Maoizm dışında kalan devrimci güçleri karşı-devrimci görmeye devam edecektik. Maoçu kadroların meselelere yaklaşımındaki idealist mantığı, nesnelere kendi objektivitesi içinde değil de takılan anti-sovyetizm gözlüğüyle inceleme hastalığı, değişime temel olacak koşullar içine girilmediği sürece varlığını sürdürecektir. Sosyalist sisteme, ulusal kuruluş mücadelesine ve işçi sınıfının her türlü devrimci ve demokratik mücadelesine zarar vermeye devam edecektir. Yine geçirdiğimiz dönemleri dikkate alarak, bu kadrolara, Maoizm içindeki incelemelerinde objektif olmalarını, ve bir de, "anti-sovyetizm" gözlüğünü çıkararak bakmalarını salık veririz.

"Özellikle Filistin sorunu bu bakımdan değerlendirilmesi gereken önemli sorunlardan biridir. Son on yılın en şanlı anti-emperyalist mücadelesi olan Filistin savaşı, başta sovyetler Birliği olmak üzere, dünyanın her ye-

rinden ilerici-devrimci güçlerin katkı ve desteği ile verildi. Keskinliği kimselere bırakmayan bizim Maocuların ise, sınır bölgelerindeki nisbi güçlerine rağmen, Filistin cephesinde izlerine rastlanmadı. Ama bu kaçınlar Filistin halkının şanlı mücadelesine dil uzatmaktan da geri kalmadılar. Düşükleri içler acısı durumun da etkisiyle, kendi mantık sınırları içinde bile ancak "büyük çelişki" diye adlandırılacak şekilde, Sovyetler'in müdahale etmemesini karşı-devrimciliğin en büyük ıspatı diye sunuyor Maocu arkadaşlar. Özünde dürüst olanlar Filistin cephesinde bulunsaydılar gerçeği görmeleri mümkündü. Maocular şu veya bu şekilde sözde Filistin halkının bağımsızlığını savunuyorlarsa, bunun tek nedeni anti-komünist olduklarını gizlemektir. Onlara göre Sovyetler Birliği büyük düşmandır. Öyle sayacak olursak, Filistin halkı da düşman kampındadır. Maocuların yaptığı gibi "anti-sovyetik" düşünceleri örgütlerin saptamış olduğu tespitlerden değil de, bizzat kadrolar kendileri araştırmalıdır. Şunu da Maoculara sormak gerekir: Onlara göre Sovyetler Birliği Filistin halkına yardım etmedi. Peki onların söylediği şekilde yardım etseydi yine yaygarayı koparmayacak mıydılar? Sovyetler Lübnan ve Filistin'i işgal ediyor demiyecek miydiler? Anti-sovyetik hareketlerin Filistin'e dürbünle bakmalarına gerek yok. Çünkü Filistin meselesi çok somut ve objektiftir. Filistin'de kullandığımız her şey Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerden gelmektedir. Bazı sol sapma örgütlerin yaptığı tahlil(suçlama) aynı sonuca varıyor. Üstelik çok değişik ve meşru şartlarda gerçekleştirilen "Afghanistan meselesi"nde daha dedikleri unutulmadı ve bu sınıf meselesi olarak kavranmadığı sürece gelinen yer farklı olmayacaktır."

(...)

"Maocu mantığın pratik çözümsüzlüğü ise şüphesiz meselenin diğer yanı. Öyle ya, Maoizm "Sovyetler Birliğinin gerçekten Filistin halkının düşmanı olduğunu" savunur. Durum böyle olması halinde, çelişkileri yaratan dinamizmin bizzat tarafı olan Filistin halkı içinde durumun böyle Maocu biçimde algılanmadığını nasıl açıklamak gerekir? Bizi bu konuda düşündürten en önemli meselelerden biri

de budur. Maocu bayların iddia ettiklerinin tam tersine, savaşan hiç bir Filistin'li grubun, kişinin ve genelde halkın, gerici Arap ülkeleri, müslümanlık v.b. tüm etkenlere rağmen, anti-sovyetizmden en ufak bir şekilde etkilenmediğini gördük. Zaten böylesine hayatın objektif şartlarında anti-sovyetik olmak için kör olmak lâzım."

Aşağıya aktardığımız bölüm de, Filistin halkının mücadelesinin, sıcak savaşın ve savaşa bizzat katılmalarının kendileri üzerinde yaptığı öğretici etkiyi ve çeşitli gözlemlerini yansıtıyor:

"Savaş başladığında bizler bağımsızdık ve mu askerde TKP(B)'li yoldaşlarla beraber kalıyorduk. Yoldaşça ilişkilerimiz sürmekteydi. Bu arada TKP(B)'li arkadaşlardan bizlere TKP(B)'nin merkezi kararının savaşın bizzat içinde yer almak şeklinde olduğu bildirildi ve bizler de bu kararın enternasyonalist dayanışmanın biricik göstergesi ve pratik örneği olduğunu söyleyip komünistçe bir tespit olduğunu kendilerine bildirdik. Bizim de içinde olduğumuz bir gönüllü birlik daha gönderildi. Zaten bir çok birlik savaşın içindeydi. Ne yazık ki Türkiye'li ve lı bütün örgütlerden aynı biçimde tepkiler gelmedi. Bazı örgütler "biz Türkiye'deki mücadeleye için gerekliyiz" gerekçesiyle dayanışmaya çaktırmadan yan çizdiler, yani, cepheye yeni adam göndermedikleri gibi, savaşan insanlarını da yavaş yavaş çekmeye başladılar. İşin en ilginç yanı, enternasyonalizmin en keskin savunucuları görünen TKP, TİP, TSİP gibi örgütlerden hiç kimse yoktu."

Broşür, yoldaşların partimizle ilgili değerlendirmelerini tekrarladıktan sonra, tüm komünistlere yapılan TKP(B) saflarında mücadele çağrısı ve aşağıdaki sloganlarla son buluyor:

YAŞASIN KOMÜNİST GÜÇLERİN BİRLİĞİ!

YAŞASIN SOSYALİZM!

KAHROLSUN OPORTÜNİZM, SOSYAL-ŞÖVENİZM VE HER TÜRLÜ BURJUVA MİLLİYETÇİLİĞİ!

KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ FAŞİST DİKTATÖRLÜK!

BİMRE KOLETİ!

BIJİ AZADİ!

<p>PROĞRAM</p> <p>TKP(B)</p> <p>işçi gerçeği yayınları 1</p>	<p>KONFERANS KARARLARI</p> <p>TKP(B)</p> <p>işçi gerçeği yayınları 2</p>	<p>DURUM DEĞERLENDİRMESİ</p> <p>TKP(B)</p> <p>merkez konfesine sunulan politik büro raporu</p> <p>işçi gerçeği yayınları 3</p>	<p>yaşasın TKP(B) yaşasın Anti-Faşist Mücadele</p> <p>TKP(B)</p> <p>14. plenumun belgeleri</p> <p>işçi gerçeği yayınları 4</p>
--	--	---	---

CEZNA NEWROZ PİROZ BE !

Olay olarak Newroz'un ortaya çıkışı tarihin derinliklerine iner. Zalim hükümdar Dehak'a karşı demirci Kawa öncülüğünde isyan eden halk zafer kazanarak özgürlüğünü elde eder. Bu olay, tarihin derinliklerinde meydana gelmesine rağmen, NEWROZ olarak, Kürt halkının ve diğer İrani kavimlerin sosyal varlıklarının bir parçası, özgürlükleri için yürüttükleri mücadelenin bir simgesi haline gelir ve böylece sonu gelmez bir hayata kavuşur. Newroz halkımız için baskı ve zulümden kurtuluşun, özgürlüğe kavuşmanın bayramıdır. Bu özgürlük bayramını "nû roj"u halkımız sömürgeci diktatörlüğün baskısı altında özgürlüğünden mahrum, "nû roj" hasreti içinde karşılıyor. Sömürgeciler ulusal varlığımızı tanımamakla kalmıyorlar, zorla yok etmek için ellerinden gelen herşeyi yapıyorlar. En asgari seviyedeki hayat şartları bile halkımız için bir özlem olarak kalıyor.

Evet, halkımız, zulümden kurtuluş, özgürlük bayramını zulüm altında özgürlüğünden mahrum olarak kutlamanın çelişkisini yaşıyor. Bu çelişki halkımızın özgürlüğünü kazanmasıyla çözülecektir. İşte en anlamlı, en büyük Newroz o zaman, özgür Kürdistan'da özgürce kutlanacaktır.

Kawa dönemindeki düşmanlar yok bugün Kürdistan'da. Onların yerini yenileri aldılar. Zalimlikleriyle Dehak'ı geride bırakan bugünün düşmanları sömürgeci Türkiye burjuvazisi ve onun Kürdistan'daki işbirlikçileridir. Kürdistan emekçisinin, işçi, köylü, ve gencinin yumruğu bunlara kalkacak, silahı bunlara doğrulacaktır. Halkımız bu düşmanların zulümüne sonuna kadar katlanmayacak, onlara karşı mücadelede çelikleşecek, dişi ve tırnağı ile özgürlüğünü kazanacaktır.

Sömürgeci Türkiye burjuvazisine ve onların Kürdistan'daki işbirlikçilerine karşı özgür Kürdistan için mücadelede içinde bulunduğumuz aşamadaki acil görevimiz nedir?

Düşmanımızın anti-propagandasına aldırmadan ve yaramızı açığa vurmaktan çekinmeden belirtmemiz gerekir ki, düşmanın saldırısı karşısında devrimci bir hareketin göstermesi gereken ciddi ve başarılı tavrı gösteremedik, ciddi zararlara uğradık. Bu durum acil görevimizi kendiliğinden gösteriyor: Kürdistan devrimci ve yurtsever hareketi, Kürdistan toprağında güçlü bir örgütsel yapıya, Kürdistan insanıyla sıcak ve sağlam bağlara kavuşturulmalıdır.

TKP(B)
Kürdistan
Seksiyonunun
bildirisi

Kürdistan devrimci ve yurtsever hareketinin bel kemiğini Kürdistan proletaryasının komünist örgütlenmesi oluşturuyor. Kürdistan komünistleri Türkiye komünistleri ile birlikte bir komünist partisi çatısı altında birleştirilmelidir. Kendini dev aynasında görmeye, burnu havada beyhudedelige hayır! Türkiye ve Kürdistan komünistlerinin, sosyal şövenizmin ve milliyetçiliğin reddedildiği devrimci bir temelde birleştirilmesi, ancak böylesi bir birlik, Türkiye ve Kürdistan toplumlarının

ihtiyaç duyduğu büyük komünist partisine aldatıcı değil, gerçek cevap olur.

Daha büyük ve daha anlamlı Newrozlara günün görevlerinin hakkından gelerek kavuşabiliriz.

Biji Cezna Newroz !
Biji Kurdistana Azadi !
Biji Yekitiya Komunistên
Tirkiyê û Kurdistanê !

YAZIŞMA ADRESİ: Postlagerkarte A0 34571 465 GELSENKIRCHEN F. ALMANYA

2,-